

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

41. de affinitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

2. 7. mus: pronepos & proneptis, secundus: ab-
 nepos & abneptis, tertius: adnepos & adne-
 ptis, quartus: trinepos & trineptis, quin-
 tus: trinepotis nepos & trineptis, sextus.
 Alij verò qui septem gradus ponunt, trun-
 cum inter gradus computant. Alij patrem
 in primo gradu, filios in secundo ponunt. A-
 lij primum gradum filios appellant, negâtes
 gradum cognationis inter patrem & filium
 esse. Authoritates ergo quæ consanguinita-
tis cautelam vsque in septimum gradû pro-
hibent, primum gradum filios appellant. At-
que ita fit, vt eadem personæ secundum
hanc diuersam computationem inueniantur
in sexto & septimo gradu. Quare autem sex
computet Isidorus, aperit dicens: Ideo autē
vsque ad sextû generis gradû consanguini-
tas est constituta, vt sicut sex ætatibus mûdi
generatio & hominis status finitur, ita prop-
quitas generis tot gradibus terminetur.

DE GRADIBVS
affinitatis.

DISTINCT. 41. CAP. Primum.

*Affinitas ex consummato matrimonio
 inter virû & consanguineos vxo-
 ris, & inter vxorem & con-
 sanguineos viri contrahi-
 tur, & matrimonium
 impedit.*

35. q. 5
c. porro
de.
b.
29 A. b.

GREGORIO. Porro de affinitate, quam dicitis parentelam esse, quæ ad virum ex parte vxoris, seu quæ ex parte viri ad vxorem pertinet, manifesta ratio est: quia si secundum diuinam sententiam, ego & vxor mea sumus vnâ caro, profectò mihi & illi mea suaque parentela propinquitatis vna efficitur. Quocirca ego & soror vxoris meæ in vno & primo gradu erimus: Filius verò eius secundo gradu erit à me, neptis verò in tertio. Idque vtrunque in cæteris agendum est successoribus. Vxorem verò propinqui cuiuscunque gradus sit, ita me oportet attendere, quemadmodum ipsius quoque gradus aliqua fœmina propriæ propinquitatis sit. Quod nimirum vxori meæ de propinquitate viri sui in cunctis cognationis gradibus conuenit obseruare. Qui verò aliorum sentiunt, Antichristi sunt. Idem dicit Iulius papa: Aequaliter vir cõiungatur consanguineis propriis, & consanguineis vxoris. Item Isidorus: Sanè consanguinitas quæ in proprio viro conseruanda est, etiã in vxoris parétela de lege nuptiarum custodienda est, qua constat eos duos fuisse in carne vna.

Quæ
m. 14/11

35. q. 3
c. æqualiter.
liter.

C A P. Secundum. Ecclesia potest dispensare in copula affinium vsque ad tertium gradum.

OO iiij

Sed alij videntur concedere in quinta generatione inter affines contrahi coniugium, & in quarta etiam si contractum fuerit, non separari. Cōcedit enim Fabianus papa, in quinta vel quarta affinium propinquitate fieri coniugium. Alij autem vsque ad septimum gradum eam obseruari faciunt. Alij verò in quinto vel quarto matrimonia contracta non diuidunt. Sed illi veritatis rigorem, isti misericordix dispensatione videtur proponere. Potest enim Ecclesia dispensare in copula affinium vsque ad 3. gradum. Sicut Grego. dispensauit in 4. gradu consanguinitatis.

C A P. Tertium. Per mortem alterius coniugum affinitas non extinguitur.

Illud autem non est prætereundum quod Greg. Valerio scripsit: Sedem apostolicam consulere decreuisti, si mulier copula, & c. vbi prohibet, si mortuo primo marito eius alij nupserit, filios de secundo viro natos ducere vxores de cognatione prioris viri: quia filij mediante matre ad cognatione prioris viri pertinet, cum quo mater eorum vna caro extiterat. Hoc idem etiam Innocen. ait: Si qua mulier ad secundas nuptias transferit, & ex eis sobolem genuerit, nullatenus potest ad consortium cognatio-

nis prioris viri pertingere. Hoc autem obseruandum est vsque ad 7. generis gradum, sed maximè vsque ad 3. & 4.

CAP. Quartum. Matrimonia contracta in gradibus consanguinitatis prohibitis dissoluantur, licet à peccato quandoque per ignorantiam excusentur.

ET est sciendum q̄ Ecclesia infra prædictos gradus consanguinitatis coniunctos separat. Si autem ignorater coniuncti fuerint in conspectu Ecclesiæ, & postmodum probata consanguinitate eiusdem iudicio separati: quæritur vtrum copula illa coniugium fuerit. Quibusdam videtur non fuisse coniugium, quia non erant legitimæ personæ: sed tamen de crimine excusantur, per ignorantiam, & quasi coniugium reputatur: quia bona fide & per manum Ecclesiæ conuenerunt. vnde & filij eorum legitimi habentur. Alij verò dicunt fuisse coniugium, licet non essent legitimæ personæ: quia talium coniunctiones vocant canones coniugia, vbi de personis agitur, quarum testimonio, consanguineorum sit dirimenda coniunctio. vnde Urban. pa. Si duo viri vel tres consanguinitatem iureiurando firmauerint, vel ipsi fortè confesi fuerint, coniugia dissoluantur. Si verò neutrum

30. q. 5
can. si
duo
viri.

Quæritur

l.

contigerit. episcopi eos per fidem Christi obtestentur, quatenus palam fateantur, si se cognoscunt consanguineos. Si se iudicio episcoporum segregauerint, alia matrimonia non prohibeantur contrahere.

CAP. Quintum. *Varia sunt cum muliere libidinandi species.*

1. **F**ornicatio, licet sit genus omnis illiciti
 2. **C**oitus qui fit extra uxorem, tamen specialiter intelligitur in usu viduarum, vel
 3. meretricum, vel concubinarum. **S**ed primum
 4. proprie est virginum illicita defloratio. **A**dulteriū alieni thori violatio. vnde adulterium dicitur quasi alterius thori accessio.
 5. **I**ncestus est consanguinearum vel affinium abusus. **R**aptus admittitur, cum puella violenter à domo patris educitur, vt corrupta in uxorem habeatur. Si puellæ, sine parentibus, vis illata constiterit, hic morte mulctatur. Sed si ad Ecclesiam cum rapta confugerit, Ecclesiæ prouilegio mortis impunitatem meretur.
- Raptoribus puellarum quæ pœna aut gratia debeatur.*

DE IMPEDIMENTO spiritualis cognationis.

DISTINCT. 42. CAP. Primum.

Cognatio spiritualis impedit matrimonium contrahendum, non dirimit autē contractum, si prius fuerint legitimi cōiuges.